

[Tinning]

Dansk Idræts-Forbund, udarbejdes en procedure til valg af repræsentanter for disse to grupper. Valgproceduren må tilrettelægges med henblik på at sikre en rimelig geografisk spredning af repræsentanterne, og det bør sikres, at også kvindelige eliteidrætsudøvere og kvindelige trænere og instruktører er repræsenteret.» (Side 168).

b) Da loven blev vedtaget, den 13. december 1984, lød § 3, stk. 2: »Ministeren for kulturelle anliggender kan fastsætte regler om, hvorledes eliteidrætsudøvere og eliteidræts-trænere og -instruktører udpeger medlemmer.«

c) Ministeren benyttede dog ikke sin bemyndigelse, men bad allerede den 19. december DIF om at forestå de omtalte valg. DIFs ledelse skrev til specialforbundene den 28. december, og valgene blev planlagt til afholdelse den 25. januar. Processen udartede dog til en farceagtig opvisning i manglende beherskelse af praktisk demokrati, og det valgkollegium, der skulle samles den 25. januar, repræsenterede ganske enkelt ikke noget som helst, set ud fra en demokratisk synsvinkel. Allerede den 18. januar udtalte formanden for Dansk Tennis Forbund, John Bertelsen, da også til dagbladet Information, at DIF »rent ud sagt har lavet et hastværksarbejde, og det ender som regel med sjusk«.

d) Årsag og virkning ufortalt, den 23. januar sendte ledelsen af DIF endnu et brev til specialforbundene, hvor valgene blev udsat fra den 25. januar til den 8. februar »... for derved at give specialforbundene lejlighed til at foranstalte en demokratisk valghandling i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i lov om fremme af eliteidræt ... Det, at de otte repræsentantskabsmedlemmer skal vælges af og blandt de aktive eliteidrætsudøvere og af og blandt eliteidrætstrænere og -instruktører, understreges af de bemærkninger, kulturministeren har knyttet til lovforslaget, samt af svar afgivet til folketingets kulturudvalg i forbindelse med forslagens behandling i folketinget.

Dansk Idræts-Forbund må på denne baggrund præcisere, at specialforbundenes repræsentanter ved de to valghandlinger skal udvælges demokratisk blandt henholdsvis forbundets eliteidrætsudøvere og eliteidræts-trænere.«

På den baggrund trak jeg mit spørgsmål tilbage fra spørgetiden og lod det overgå til skriftlig besvarelse (S 552).

e) Den 1. februar kom ministerens svar, som med en henvisning til brevet af 28. december understregede: »Jeg finder, at denne fremgangsmåde sikrer et demokratisk valg af de pågældende medlemmer af repræsentantskabet.«

f) Men ak, den 12. februar oplyser dagbladet Information, at DHF har fundet frem til sine tre træner- og instruktørrepræsentanter i valgkollegiet ved, at ledelsen har udpeget de to, der derefter i fællesskab har udpeget den tredje. Hvilken udgave af et demokratisk valg!

I denne sag findes der kun én vej frem: tilbage. Valget må iværksættes for tredje gang, og ministeren må nu skride ind og fastsætte reglerne – gerne i overensstemmelse med indholdet i den blå betænkning – jfr. punkt a).

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne svare hr. Tinning, at de valghandlinger, som har fundet sted i de forskellige specialforbund, så vidt det er blevet oplyst for mig, generelt set har svaret til de intentioner, som udtrykkes i loven, og at valghandlingerne heller ikke har ført til, at der har været indsigelser fra trænere eller instruktører i nogen af de involverede specialforbund.

Hvad særlig angår fremgangsmåden i Dansk Håndbold Forbund, har man dér udpeget de tre håndboldtrænere, som har arbejdet med landsholdet, mens det har haft resultater af international klasse. Det vil sige, at ånden i fremgangsmåden har svaret til den, der er lagt op til ved udpegningen af de aktive, nemlig at trænerniveauet har svaret til A- eller B-kandidatkategoriene i Team Danmark og Danmarks Olympiske Komité.

Jeg vil i øvrigt bemærke, at der heller ikke efter, at fremgangsmåden i håndboldforbundet er blevet offentligt kendt, er indløbet protester eller indsigelser fra andre trænere eller instruktører i håndboldforbundet.

Min holdning er derfor følgende: selv om der har været visse forskelle i den fremgangsmåde, som Dansk Håndbold Forbund og de andre involverede specialforbund har fulgt,